

INDRUKKEN

VAN DEN HOOFDREDACTEUR

In den morgenstond

GOED GEVOED TE WORDEN IN DEN morgenstond is een echt oud-Hollandsche en een degelijk-Engelsche gewoonte. Men gevoelt zich dan den geheelen dag versterkt.

Geestelijk geeft de Bijbel ons eenzelfde gedachte: als wij ons in den morgenstond verzadigen met Gods goedertierenheid, zullen we juichen en verblijd zijn den ganschen dag, en als we het elken dag zoo doen, zal dit het geval zijn met al de dagen van ons leven.

Er is werkelijk een zegen in, wanneer we God vroeg zoeken; den dag beginnen met God. „Die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden,” heeft zeker ook dáárop betrekking. Het beste, dat wij doen kunnen, is vroeg op den dag, in den morgenstond, door gebed en door het lezen der Schrift vervuld te worden met Gods goedheid. —

Maar ik wil in dit Lentenummer het aangehaalde woord uit Psalm 90 toch nog anders verklaren. Ik wil het toepassen op den morgenstond van het leven.

Wat is het een zegen, als iemand in zijn jonge jaren zich verzadigt met Gods goedertierenheid. Al zijn verdere levensdagen heeft hij er genot van. Wie den Heere vroeg zoekt, — in zijn jeugd zoekt, — zal Hem vinden. Denken we maar aan een Jozef, een David, een Daniël, een Timotheüs. Hun jonge jaren zijn de gelukkigste van hun leven geweest, omdat zij toen vervuld werden met de goedheid van God; en in hun verdere levensdagen hebben zij er de heerlijke vruchten van geplukt en er de rijke zegeningen van ervaren.

Ik kan uit eigen ervaring getuigen, hoe verblijd men onder alle omstandigheden al de dagen van zijn leven zijn kan, als men jong zijn hart aan den Heiland geeft en God leert vreezen.

En ik kan niet genoeg aan al mijn jonge lezers en lezeressen aanraden, het toch te wagen met Immanuël; jong er zich in te verblijden, dat God zoo goed is en dat Hij met hen wil zijn. Zij zullen dan later zoo dankbaar wezen, dat ze niet hebben uitgesteld tot de kwade dagen, maar in hun jeugdtijd aan hun Schepper hebben gedacht. ☒

Moederdag

Eenige jaren geleden is men op de gedachte gekomen, op een afzonderlijken dag in het jaar te gedenken aan de moeders, die zulk een zware taak hebben, maar op den achtergrond van het leven zich bevinden en daardoor zoo licht vergeten worden.

Dit jaar is de 8ste Mei als Moederdag aangewezen.

Moge in onze gezinnen op dien Zondag in 't bijzonder gedacht worden aan de moeders, en God gedankt voor het vele goede, dat Hij weet te geven door en in de moeder van de familie!

Groote mannen hebben dikwijls geuit hoeveel zij te danken hadden aan hun moeder.

Karel de Groote's moeder was een zeer deugdzaam vrouw, van wie een goede invloed uitging. Toen zij gestorven was, veranderde de groote keizer zeer in zijn nadeel.

De moeder van Cromwell was uiterlijk zeer stug, maar had een gevoelig hart. De groote staatsman stelde haar boven zijn echtgenoot.

Men zegt, dat Goethe en Mozart goede en verstandige moeders hadden.

De moeder van Von Zinzendorf schreef in den Bijbel, dien zij na de geboorte van haar zoon aan haar jongen wijdde: „De Vader der ontfermingen besture het hart van dit kind, opdat het in een onbestraffelijken godzaligen wandel moge leven. Hij late de zonde niet over hem heerschen en make zijn schreden vast in Zijn Woord; zoo zal het hem

aan geen geluk hier op aarde en straks in de eeuwigheid ontbreken.” Haar wensch zag zij niet in vervulling gaan, omdat God haar niet lang daarna wegnam. Toch is haar bede verhoord, want reeds op jeugdigen leeftijd leefde in Von Zinzendorf het oprecht verlangen om God te dienen en den Heere Jezus lief te hebben. Hij stichtte een vereeniging, waarvan de leden een ring droegen, waarin deze woorden waren gegraveerd: Niemand onzer leeft zichzelfe.

De naam „Moeder” komt ook veel in spreekwoorden voor. De Duitscher zegt:

„Al is een moeder nog zoo arm, toch houdt zij hare kind'ren warm.”

„'t Is beter, een rijken vader te verliezen, dan een arme moeder.”

In Hindostan zegt men: „Moeder mijn, altijd mijn, of ik rijk of arm moog' zijn.”

De Venetiaan zegt: „Moeder, moeder! — Wie haar heeft, roept haar, wie haar niet heeft, mist haar.”

De Rus zegt: „Moeders gebed roept het verlorene van den bodem der zee terug.”

„Kinderen zonder moeder zijn als bijen zonder koningin.”

De Tsjech zegt: „Moeders hand is zacht, ook als zij slaat.”

En nu we toch met spreekwoorden bezig zijn, om de waarde van den moedernaam in het licht te stellen, denken we nog aan een woord uit de profetie van Ezechiël, hfdst. 16 : 44: „Zie, een ieder, die spreekwoorden gebruikt, zal van u een spreekwoord gebruiken, zeggende: Zoo de moeder is, is haar dochter.” Dit woord spreke tot elk moederhart!

Een vriend der militairen

Hoewel wij overtuigd zijn, dat de Legerpredikant P. Bootsma, te Zwolle, die dezer dagen mag terugdenken aan vijf-entwintigjarige getrouwen Evangeliedienst, wars is van alle groote woorden, en hij zich liefst op den achtergrond houdt, willen we toch een enkel woord aan hem wijden. We zijn verblijd, dat hij ons toestemming heeft willen geven, zijn portret in ons Blad te plaatsen, omdat zooals hij ons schrijft, onze lezers op zoo ondubbeltzinnige wijze hebben getoond belang te stellen in het werk, door hem onder militairen verricht, en dus in zekeren zin recht hebben, hem eens in de oogen te zien.

Velen denken, dat het werk van een Legerpredikant zoo gemakkelijk is, maar dit is absoluut mis. Wie niet bereid is, zichzelf te verloochenen en anderen met groote toewijding te dienen, moet maar nooit de militaire uniform van geestelijk verzorger aantrekken. Alle partijbelang moet verre zijn; ruim van hart, moet men heel het volk liefhebben.

Wij kunnen met vrijmoedigheid getuigen, dat Ds Bootsma de rechte man op de rechte plaats is. En wij verheugen ons, dat hij, blijkbaar met vrucht, het heil van de ziel van den militair zoekt, en onze mannen in aanraking brengt met het Evangelie.

Van harte wenschen wij hem en de zijnen geluk met dezen herdenkingsdag en bidden hem gezondheid en kracht, lust en opgewektheid toe, om onder Gods onmisbaren zegen nog lange jaren onze soldaten met het Evangelie te dienen.

